

MIDNATTSROPET

Maranata! - Du vår Herre kom!

Templet och de två vittnena

Av Arne Imsen (1979), sid 7

Israel behöver Jesus

Ledare av Berno Vidén, sid 4

- Jag mötte den levande Guden!

Vittnesbörd av Carlos Damianos, israelisk arab, sid 12

– Se, jag ska göra Jerusalem till en berusningens bägare för alla folk runt omkring. Också Juda ska drabbas när Jerusalem belägras. Det ska ske på den dagen att jag ska göra Jerusalem till en tung sten för alla folk. Var och en som lyfter den ska skada sig på den. Och jordens alla folk ska församla sig mot henne (Sak 12:2-3).

Missionen i Dominikanska republiken

Text: Zebastian Vidén

För drygt ett år sedan slog corona-pandemin ner i världen som ett bombnedslag. Från att ha varit en värld med i stort sett fritt resande fram och tillbaka över bland annat Atlanten, så stängdes gräns efter gräns ner. Man kan tycka olika om huruvida åtgärderna var berättigade eller ej, men faktum kvarstod.

Själv befann jag mig i Dominikanska republiken då det hände, tillsammans med några till från församlingen här i Sverige. Osäkerheten var stor, men vi beslutade oss då för att resa hem till Sverige och lyckades med nöd och näppe att ta oss hem via evakueringsflyg som gick till München, och sedan vidare hem till Sverige via Finland.

Nu har det gått över ett år, och världen ser på många sätt annorlunda ut. Viruset härjar fortfarande. Vi har under tiden som gått sedan vi reste från Dominikanska republiken haft kontinuerlig kontakt med vänner på plats. Vi har kunnat hjälpa och stödja ekonomiskt genom kontakter på platsen, vilket vi är väldigt tacksamma till Gud för.

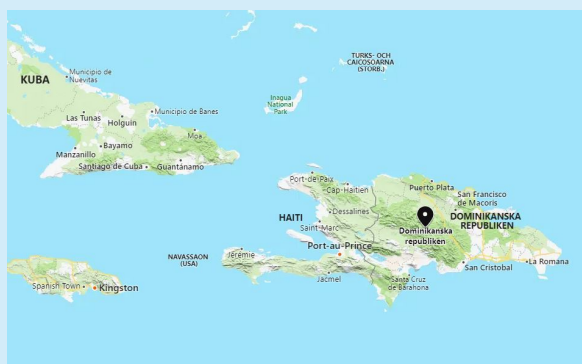
I Europa och andra rika länder kan vi se hur samhällena öppnar upp mer och mer till följd av kraftfulla vaccinationskampanjer. I Dominikanska republiken och många andra fattiga

länder är krisen dock fortfarande påfallande. Vi nås om rapporter om hur IVA på sjukhusen i Santo Domingo är överfulla och ordföranden för läkar-kollegiet vädjar till regeringen om att införa två veckors totalt utgångsförbud, för att om möjligt bromsa upp smittspridningen.

Vad allt detta sist och slutligen kommer att leda fram till är nog så svårt att sia om. Men Bibeln talar om tider som kommer att gå över världen för att sätta dess invånare på prov. Är detta kanske preludierna till detta? Jag vet inte. Men Jesus sa: "Vaka!"

Nu om några dagar kommer jag själv att resa till Dominikanska republiken igen. Jag vet inte exakt vad som väntar där, eller hur möjligheterna för att kunna samlas och liknande ser ut. Men jag ser fram emot att möta syskonen.

Var med och bed för arbetet.

Kampen

Allt sedan 2017 då det kubanska pastorsparet Ramón och Adya började att ge sina barn en kristen utbildning genom att hemundervisa, så har de fått utstå mycket förföljelse i form av husrannsakingar, polisförhör i tid och otid, konfiskering av datorer och litteratur, straffarbete och senast i raden - långa fängelsestraff. Ändå är inte de trakasserierna det värsta, menar Ramón: - När kristna församlingar och dess ledarskap vände oss ryggen och talade illa om oss för att vi gjorde det vi ansåg vara bäst för våra barn, var det mycket svårare att bära än all förföljelse.

Idag är familjen återförenad och blickar framåt. Tron bär genom allt. Vi publicerar här en hälsning som kom från Ramón Rigal den 21 maj i år.

Stöd missionen i Dominikanska republiken:

Swish 123 155 1571

Pg 44 10 05-6

för evangelium på Kuba fortsätter

Bli mina vittnen!

Text: Ramón Rigal, Kuba

När de nu var samlade frågade de honom: "Herre, är tiden nu inne då du ska återupprätta riket åt Israel?" Han svarade dem: "Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har bestämt. Men när den helige Ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns" (Apg:6-8).

Jag kan föreställa mig lärjungarna den där stunden då de frågar Jesus om riket. En dröm som fanns i deras hjärtan om att se ett restaurerat rike. Jesus gav dem inte det svar de ville ha, men han gav dem ett ord: Ni ska få kraft då den helige Ande kommer över er, och bli mina vittnen.

På liknande sätt upplever vi att våra böner blir obesvarade. Vi bär fram våra tvivel och bekymmer inför Gud men får inte de svar vi önskar, eller han talar inte till oss överhuvudtaget om det vi bett. Men han ger svar! Vi skulle vilja att Gud ger oss snabba lösningar på våra bekymmer, men Gud är en vis Gud som vet vad han gör. I sin tid så ger han oss det svar vi behöver: När den helige ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen.

Det spelar ingen roll hur många böneämnen och bekymmer vi bär fram inför Gud. Så länge vi finns här på jorden så är vår primära uppgift att vara hans vittnen och tala om hans härlighet. I

Psalm 77 inleder psalmisten med att klaga och uttrycka sin nöd, men när han kommer till vers 11 så säger han: "Detta är min plåga." Men fortsätter längre fram och säger att han ska komma ihåg och vittna om Guds gärningar.

Syskon, när vi befinner oss mitt i en prövning, även om Gud har befriat oss många gånger, så tänker vi att Gud har glömt oss, att vi inte kommer att få se hans barmhärtighet. Men Gud är en kärlekens Gud. Psalm 34 säger: "Mycket får den rättfärdige lida, men Herren räddar honom ur allt."

Svaret på våra frågor och böner är inte att vi behöver veta om tider eller stunder som Fadern bestämt. Men en sak ska vi vara angelägna om, och det är att överallt vara hans vittnen.

Kampen

I Apostlagärningarna står det att då aposteln Paulus var i Aten och väntade ... han väntade, men då han såg hur staden var fylld av avgudar så blev han upprörd i sin ande och började att predika.

Vår ande behöver tändas på nytt i den här tiden när vi ser människorna, hopplösheten, personer som rusar hit och dit för att söka tröst. Vår ande behöver tändas så att vi hängivet sprider budskapet. Det spelar ingen roll hur många bekymmer vi bär i våra hjärtan. Inte heller hur många obesvarade böner vi bär på. Var hans vittne under tiden vi

väntar!

Guds svar till oss är: Ni ska få kraft. Vi behöver söka den kraften för att vittna. Då lärjungarna hotades och förbjöds att predika så bad de till Gud: "Och nu, Herre, se hur de hotar oss! Hjälp dina tjänare att frimodigt förkunna ditt ord, genom att du räcker ut din hand och låter helande, tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn" (Apg 4:29-30).

Så borde också våra böner vara idag: Herre, trots alla bekymmer och lidanden, trots all prövning – fyll oss på nytt så att vi kan vara dina vittnen. Även om vi går igenom svårigheter, hjälp oss att vara dina vittnen.

Syskon, vi får inte tystna. Vi måste fortsätta att vittna. Det är inte för intet som evangeliet presenteras med bilder som att bära *beredvillighetens skor*. På det sättet bör vi bära ut evangeliet. Gå framåt, fortsatt vittna och predika evangeliet. Gud ger oss bönesvar i rätt tid, men underlåt inte att vara hans vittne. Till Timoteus skrev Paulus: "Bär ditt lidande, utför en evangelists gärning och fullgör din tjänst."

Tiden är kort och Jesus kommer snart. Predika evangelium i tid och otid. Låt inte dina bekymmer ta överhanden. Jakob skriver: "Får någon av er lida, ska han be." När du har bett så kan du frimodigt vara ett vittne för Jesus.

Israel behöver Jesus

Så fort något händer i Israel är det som att en krutdurk aktiveras och hela världen reagerar på olika sätt. Det kan vara en liten händelse som i andra sammanhang skulle gå obemärkt förbi, men det är något speciellt när något blossar upp i Israel. Det är inte för intet som vi kan läsa så mycket om Jerusalem i Guds ord. Förutsägelser som är på väg att gå i uppfyllelse inför våra ögon.

På Jesu tid

I Johannes evangelium kapitel 4 finns en mäktig men också märklig berättelse. Bilden som den ger om hur Jesus stillar varje människas innersta törst på ett sätt som ingen annan kan göra, är mycket talande. Det som den samaritiska kvinnan fick vara med om den här dagen har förvandlat många människors liv. Det har gett förnyade hjärtan och brutit ner hat och annat elände som människor burit på. Några enkla förlösande ord om vad Jesus kan göra och vad namnet Jesus innebär för varje människa är starkt och en väldigt tydlig bild på vad evangelium är.

Kvinnan vid Sykars brunn var inte judinna. Hon var samaritiska och det fanns där och då starka motsättningar mellan hennes folk och det judiska folket. Bibeln ger oss flera exempel på hur judarna tog omvägar för att slippa gå genom samaritiska byar, då man exempelvis var på väg upp mot Jerusalem.

Jesus bryter mot den regeln genom att gå in i Samarien och där möta den kultur och de människor som fanns där. Han går till en brunn och sätter sig ner. Det kommer en samaritisk kvinna ut till brunnen för att hämta vatten. Enligt traditionen och alla gällande normer, skulle Jesus då ha gått bort från brunnen och framför allt inte inleda ett samtal med denna kvinna. Men Jesus såg mer och han visste vad han hade att erbjuda. Jesus börjar att samtala med henne och konversationen blir djupare och mer personlig än vad någon hade kunnat föreställa sig. Samtalet le-

der till att kvinnan berättar för Jesus om sin nöd, och slutar med att hon som var så skamfylld och levde i ett utomäktenskapligt förhållande, fick en sådan frimodighet och en sådan kärlek av Jesus att hon ställde ner sin vattenkruka där vid brunnen och skyndade in i staden för att berätta för alla om denne Jesus som hon mött. Hela staden kom i rörelse och många gick ut för att träffa honom.

Namnet Jesus är till frälsning och upprättelse också för de som inte är judar. Jesus kom till sitt eget folk men förkastades. Jesus och hans lärjungar var judar och de verkade i det land som enligt bibelns historia hör judarna till.

Vid andra tillfällen kan vi se hur Jesus i samtal med Israels ledarskap lyfter fram händelser från exempelvis den tid då profeten Elia verkade. Profeten förutsade att det inte skulle regna under en lång tid vilket ledde till en svår hungersnöd. Jesus berättade då om hur en kvinna som inte var jude fick gudomlig hjälp. Det ledde till att vissa av hans åhörare vände sig mot honom och började lura ut planer på hur man skulle kunna göra sig av med honom.

Dagens Israel

Israel idag och situationen där är verkligen komplicerad, inte minst genom alla de otroliga spänningar som finns mellan folken. Jag läste ett vittnesbörd av en palestinier. Han är son till en av Hamas grundare och uppföstrades tidigt till att bli en av pelarna i Hamas terrororganisation. Men han fick möta Jesus som sin frälsare. Det var en lång process som ledde till att hans syn förändrades. Han ser inte längre judarna som fiender, inte heller palestinierna. Istället ser han med en helt ny utgångspunkt på de människor som bor och lever i området. Det är genom Jesus som sann försoning och läkedom kan bli en verklighet.

Vi har mött liknande vittnesbörd från både araber och judar som lever i Israel. Det piskas upp väldiga stämningar genom en

MIDNATTSROPET

ISSN 1653-5871

Tidningen ägs och ges ut av
Maranataförsamlingen
Ansvarig utgivare: Berno Vidén

info@midnattsropet.se
www.midnattsropet.se

MARANATAFÖRSAMLINGEN

info@maranata.se
www.maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
Box 20134
161 02 Bromma
Telefon: 070 201 60 20

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen
förmedlas genom Maranataförsamlingen.
Plusgiro: 44 10 05 - 6
Swish: 123 155 15 71

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.
© MIDNATTSROPET
Kontakta tidningen för tillstånd att använda material.

Text: Berno Vidén

oerhörd propagandaapparat som med olika vinklingar presenteras oss, och så förväntas vi genom medias rapportering att ta ställning, oftast för Palestina och mot Israel. Men det är helt omöjligt i en så komplex situation. Det är oerhört svårt att kunna greppa allt som händer.

Men en sak som står fast och som vi aldrig kan bortse ifrån, är vad Guds ord säger. Guds ord talar tydligt om Abraham, om framtiden och om riket etc. men nu ska vi inte förväxla det med dagens politiska Israel. Jag ställer inte upp bakom allt som den nationen och dess ledare idag presenterar och vilka åtgärder de vidtar för olika situationer. Inte heller kan jag ställa mig bakom den kultur som råder kanske främst i Tel Aviv, en stad som utnämns till världens mest hbtq-vänliga plats, en livsstil som Guds eget ord fördömer.

Men vi måste kunna bortse från det politiska spelet, de politiska striderna och se vad som är församlingens uppgift. Det handlar vare sig om att kämpa för nationen Israel eller att stödja Palestina, stödja en tvåstatslösning eller vad det nu förväntas bli. Nej, församlingens uppgift här i tiden är att i allt se på Jesus och lyssna på hans undervisning och se vad han har gett för befallningar till sina lärjungar. Då möter vi något helt annat utifrån perspektiv som höjer sig över politiska och militanta strider.

Då vi har tagit emot Jesus blir vi nya skapelser, förnyade i våra hjärtan och i vårt sätt att tänka. Med Kristi sinnelag börjar vi att älska våra fiender och att bedja för dem som förföljer oss. En framkomlig väg som är den enda lösningen för både det judiska folket och för arabvärlden, ja, för alla nationer, är att Jesus i våra liv får bli den han verkligen är.

Jesus sa: Bed för dem som förfölja dig. Älska din nästa och älska din fiende.

Det finns många vittnesbörd av både araber och judar boende i Israel. En del av dem har besökt Maranataförsamlingen i Stockholm. Ett exempel är en broder som heter Carlos, arab från Israel, vars vittnesbörd vi fått tillåtelse att publicera i detta nummer av Midnattsropet. Carlos var djupt nedgången och fylld av hat mot sin omgivning. Det fanns inget hopp för honom men han mötte Jesus och blev befriad från sitt gamla liv. Idag är han en röst som sprider försoningens och kärlekens budskap till sin omgivning. Han verkar i Israel tillsammans med vänner som jag verkligen vill lägga varmt på era hjärtan. Vi ska bedja för dem som lever i Israel och bär fram namnet Jesus och allt vad det representerar. Det är den väg Herren Jesus själv

anvisar.

Vi läste tidigare om den samaritiska kvinnan, om hur Jesus bröt barriärerna och nådde utanför de traditionella mönstren vi så lätt fastnar i. Jesus ser människan inom alla traditioner och folkslag. Alla behöver få höra evangelium: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom, inte ska gå förlorad utan ha evigt liv."

Det framtida Israel

Parallellt med vår mission att förkunna evangelium så sker saker i vår värld som bibeln förutsäger. I Sakarja bok, en av Gamla testamentets senare profeter, läser vi ur kapitel 12. Det handlar om Jerusalem:

Se, jag ska göra Jerusalem till en berusningens bägare för alla folk runt omkring.

Det här är så aktuellt. Ingen kan se klart. Ska man se klart på bibelns profetior så måste man inse vem Jesus är, att han är Messias, den som skulle komma. Och att han ska komma igen. Vi läser vidare:

Också Juda ska drabbas när Jerusalem belägras. Det ska ske på den dagen att jag ska göra Jerusalem till en tung sten för alla folk. Var och en som lyfter den ska skada sig på den. Och jordens alla folk ska församla sig mot henne. På den dagen, säger Herren, ska jag slå alla hästar med förvirring och deras ryttare med vanvett. Över Juda hus ska jag ha mina ögon öppna, men folkens alla hästar ska jag slå med blindhet. Då ska Juda stamfurstar säga i sina hjärtan: "Jerusalems invånare har sin styrka i Herren Sebaot, sin Gud."

Det står vidare i Sakarja 13 om Jerusalems rening, om hur Herren ska bli slagen och hjorden förskingras. Det är allvarsamma ord som dels talar om hur Herren Jesus själv blev slagen, men också den framtid som väntar Jerusalem. Vidare i kapitel 14 återkommer texten att tala om Herrens dag och om Jerusalems kommande härlighet.

De här kapitlen hjälper oss att förstå hur allt som sker måste ha sin gång, samtidigt som vi ser att mitt i det profetiska skeendet så kallar Herren Jesus Kristus på människor. Jesus vill att judar och araber ska få möta honom och genom det få manifestera att det finns ett annat rike än de jordiska där man slår, hatar och dödar varandra.

>>

Det nya Jerusalem

Det talas mycket om templet i bibeln. Också om det nya templet som ska byggas. Jesus sa vid ett tillfälle att han skulle riva ned templet och sedan bygga upp det på tre dagar igen. Judarna som hörde honom protesterade: Ska du på tre dagar riva ner och bygga upp det tempel som har tagit 46 år att bygga? Men då står det att Jesus talade om sin kropps tempel.

Jesus flyttar fokus från det politiska och allt det som så lätt fångar vår uppmärksamhet, för att istället peka på det sannfärdiga templet; hans egen kropp. Jesus blev korsfäst utanför Jerusalem, utanför lägret, men då han dog så kan vi läsa om hur han efter att ha farit ned i dödsriket och smakat den värsta plågan – där han i sin kropp bar allas vår synd – för upp i höjden och så gick in i det verkliga templet i höjden och presenterade sig själv, det fullkomliga offret. Allt var betalt. All synd var försonad.

Sedan kom Jesus tillbaka till denna jord och visade sig för sina lärjungar. Han gav dem mod och undervisade om uppdraget; om den helige Ande som skulle uppfylla dem. Nu var det inte längre tal om ett jordiskt tempel i Jerusalem utan om att vi är tempel för den helige Ande, för Herren själv. Det här är revolutionerande.

Tänk dig när vi talar om att templet ska byggas upp igen. Denne Jesus som uppstod från de döda och som lever i evigheters evighet, bor i våra hjärtan, i var och en som tror på honom. Det här är tempel som aldrig någonsin kan förstöras eller som ingen världslig makt kan lägga beslag på och säga att det här är mina domäner. Herrens tempel hör Guds rike till. Det är inte en ny byggnad i Jerusalem.

Dock förutsäger Skriften händelser som ska utspelas i Jerusalem, på slätten Harmagedon, på Oljeberget etc. Allt i den ordning som Gud själv har full kontroll över. Men det förändrar inte församlingens uppdrag i tiden. Här och nu handlar det om att till dess att Jesus kommer, förkunna evangelium och visa människor vägen fram till Jesus. Alla de som har tagit emot Jesus ska få möta honom på skyn då han kommer.

Sedan står det så underbart om det nya Jerusalem som kommer ovanifrån hit ned till jorden, smyckad som en brud för sin Brudgum:

"Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem. Och han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta."

Det här är en härlighet som ingen kan bygga ens med den finaste konst eller med det bästa material. Genom Jesus möter det jordiska det himmelska, det som består för evigt.

De två vittnena i Uppenbarelseboken 11:1-13

Jag fick en mätstång som liknade en stav, och man sade: "Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber där inne. Men lämna templets yttergård och mät den inte, för den är given åt hedningarna och de ska trampa den heliga staden under sina fötter i fyrtiotvå månader. Och jag ska låta mina två vittnen profetera under ettusen tvåhundrasextio dagar, klädda i säcktyg."

Dessa är de två olivträden och de två ljusstakarna som står inför jordens Herre. Om någon vill skada dem, kommer eld ur deras mun och förtär deras fiender. Ja, om någon vill skada dem måste han dödas på det sättet. De har makt att stänga himlen så att inget regn faller under de dagar de profeterar, och de har makt att förvandla vattnen till blod och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill.

Och när de har fullgjort sitt vittnesbörd, ska vilddjuret som kommer upp ur avgrunden strida mot dem och besegra dem och döda dem. De-

ras lik ska bli liggande på gatan i den stora stad som andligt talat kallas Sodom och Egypten och där även deras Herre blev korsfäst. Människor av olika folk och stammar och språk och länder ser deras döda kroppar i tre och en halv dagar, och de tillåter inte att kropparna läggs i någon grav. Och jordens invånare gläder sig över dem och jublar och skickar gåvor till varandra, eftersom de båda profeterna hade plågat dem som bor på jorden.

Men efter de tre och en halv dagarna kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter igen, och de som såg dem blev skräckslagna. Och de hörde en stark röst från himlen som sade till dem: "Kom hit upp!" Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem. I samma stund blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden störtade samman. Sju tusen människor dödades vid jordbävningen, och resten greps av skräck och gav ära åt himlens Gud.

Foto: www.goodfreephotos.com

Av Arne Imsen (1979)

När bibeln skall beskriva staten, gör den det genom att likna den vid ett förskräckligt vilddjur. Staten som ett vilddjursrike med totalitär makt är emellertid något som vi haft svårt att förstå på grund av den traditionella synen på staten. Det är ju inte lätt att på samma gång tala om det kristna samhället och vilddjursstaten.

Teologerna har laborerat med många begrepp, som till exempel statskyrka och folkkyrka, för att uttrycka förhållandet till samhället, och de har också berett vägen för ett nära samarbete med staten. Att staten i vårt land skulle kunna stå för något sådant som ett vilddjursregemente tycks förefalla ganska otänkbart.

Säger vi nu att staten är "vilddjuret", uttalar vi en fruktansvärd dom. Går vi vidare och beskriver statens religiösa makt i termer såsom skökoreligiositet och skökokristendom, det vill säga olika former av kristendom i förening med världen, skall vi inte bli förvånade om vi inte blir särskilt populära.

Var står nu gränsen mellan de olika andliga tillstånden? Kan vi känna igen vad som är skökokristendom? Jag vet ju var gränsen mellan Sverige och Norge går. När jag passerat gränsmarkeringarna

är jag i ett annat rike. Men kan jag lika enkelt säga var gränsen går mellan skökokristendom och apostolisk kristendom?

Vi skulle här kunna peka på flera konkreta exempel i kristen verksamhet och ställa några provokativa frågor som kunde få oss att tänka efter. Är det möjligt till exempel för en kristen församling att med bibehållen integritet ta emot statliga subventioner? Handlar inte det om regelrätt skökolon?

Men låt oss nu först dröja vid bilden av staten såsom vilddjuret. Vi vet att Daniels bok beskriver de historiska världsriken såsom olika vilddjur som efter varandra stiger upp och går under. Ett lejon, en björn, en panter och ett sista förskräckligt vilddjur avlöser varandra i Daniels syn. Det första riket, det vill säga lejonet, är Babylon, björnen är Medo-

Persien, pantern är Grekland och det fjärde djuret är romarriket.

Nu hör det romerska riket historien till, men det skall återuppstå igen. Det blir ett sällsamt rike, ty det sista vilddjuret skall bli ett förskräckligt vilddjur, som skall äga något av lejonets, björnens och panterns egenskaper tillsammans. Det blir en kombination av samtliga tre föregående riken. Nu har rikena gått under, men anden lever kvar och förkroppsligar sig i nya, mer utvecklade och allt farligare system. Mot ändens tid skall allt komprimeras i ett fruktansvärt vilddjursrike, som Skriften också kallar för Antikrists rike.

Krafter i rörelse

Parallellt med denna utveckling finns också en andlig maktkonstellation som tar form. I varje tid uppstår och framträder speciella Guds redskap med spe-

ciella funktioner. Vid ändens tid tycker vi oss på nytt se dessa redskap igen, men nu sida vid sida. När Satan mobiliserat alla sina krafter för en slutlig uppgörelse med Guds församling, har också himlen mobiliserat sina krafter. Vi kan i Guds församling åter känna igen något som påminner om de gamla kämparna, som en gång trädde upp.

Jag skall här försöka ta er med i denna otroliga och förunderliga händelseutveckling och se vad som verkligen tar form.

I den text vi läst möter vi flera uttryck vi skall stanna speciellt vid. Det är för det första *templet*, för det andra *vittnena*, för det tredje *manifestationerna* och för det fjärde beskrivningen av den andliga makt som vittnena kommer att råka i strid med, *vilddjuret*. Slutligen, och för det femte möter vi *staden* med det hemlighetsfulla namnet, där också templet är beläget.

Vilka är vittnena som skall spela huvudrollen i detta drama? Vi möter dem icke med deras namn, men vi kan känna igen dem av beskrivningen.

Den ene känner vi igen genom namnet på skådeplatsen för dramat, nämligen den stora staden som andligen talat kalas Egypten. Vem tänker vi på som den stridande mannen i det egyptiska riket om inte Moses, som frambar Guds befallning till Farao: "Släpp mitt folk, så att de kunna hålla högtid åt mig i öknen!"

Den andre känner vi igen genom de manifestationer som skall åtfölja dem. "De hava makt att tillsluta himmelen, så att intet regn faller under den tid de profetera." Här leds våra tankar till profeten Elia, som bad en bön att det icke skulle regna och det regnade icke på jorden under tre år och sex månader.

Nu utkämpade Mose sin kamp i Egypten och Elia sin kamp i Israel under en kort period. I tidsålderns avslutning för de två vittnena inte längre striden inom ett begränsat område av världen. Det kampen nu gäller är mot den totala ondskan. Perspektivet vidgas till att omfatta hela släktet, då alla på ett eller annat sätt skall komma att delta i kampen.

Man har sagt att de här två vittnena skall komma att ligga på någon gata i Jerusa-

lem och att man skall få se deras döda kroppar på en TV-skärm utöver hela jorden så att jordens inbyggare skall kunna applådera vad som skett. Jag tror inte att det kommer att gå till på det sättet. Om det ändå skulle ta en sådan form tror jag inte att detta är det väsentliga. Det är frågan om en helt annan och djupare betydelse, och jag skall här försöka beröra den.

Religiositet som åstadkommer plåga

Vi får först veta att jordens inbyggare skall glädja sig när vilddjuret övervinner och dödar Guds två vittnen. Man kan fråga sig vad det är som åstadkommer denna glädje. Ja, dessa två vittnen har plågat dem som bor på jorden. De representerar en religiositet som åstadkommer plåga.

Deras närvaro, deras tjänst och funktion är en plåga och jordens inbyggare skall skicka varandra gåvor när de har övervunnit och besegrat irritationsmomentet.

Lägg märke till att vittnena uppträder höljda i säcktyg. Anspråkslöst och enkelt bär de genom sin dräkt vittnesbörd om djup sorg, totalt armod och total fattigdom i en fruktansvärd protest mot alla de som profeterar framgång och att allt står väl till. De står i en våldsam opposition mot alla dem som arbetar på allianser, enhet och ekumenik. De representerar något helt annat än den allmänna fras-religiositeten och ritualismen som är så vanlig idag.

Men det finns också med i bilden en annan makt som är de två vittnenas raka motsats. I Uppenbarelseboken 17:4 läser vi om kvinnan, den stora skökan, som var klädd i purpur och i scharlakan och som glänste av guld och ädla stenar och pärlor. Horkvinnan ville också dölja sig, men genom att pryda sig med purpur och ädla stenar. Hon hade låtit sig klädas i konungslig värdighet av jordens konungar, ty hon är utblottad på himmelska skatter. Sanningen är att hon är fattig och eländig, blind och naken, men det kan ingen märka av de mäktiga katedralerna, de fina orkestrarna och de ståtliga processionerna under högtiderna. Och det framgår absolut inte av hennes bekännelse. Det är otroligt hur narraktig och förljugen människan kan bli.

Låt oss läsa Sakarja 4

Ängeln som talade med mig kom tillbaka, och han väckte mig som när någon väcks ur sin sömn. Han sade till mig: "Vad ser du?" Jag svarade: "Jag ser en ljusstake, helt av guld, med sin oljeskål upptill och med sina sju lampor. Sju rör går till de särskilda lamporna däruppe. Två olivträd sträcker sig över den, ett på högra sidan om skålen och ett på vänstra." Och jag frågade ängeln som talade med mig: "Vad betyder dessa, min herre?" Ängeln som talade med mig svarade: "Förstår du inte vad de betyder?" "Nej, min herre", sade jag. Då sade han till mig:

"Här är Herrens ord till Serubbabel: Varken genom styrka eller makt, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot. Vem är du, du stora berg? Inför Serubbabel ska du bli jämn mark, och han ska föra fram slutstenen under höga rop: Nåd, nåd över den!" Och Herrens ord kom till mig. Han sade:

"Serubbabels händer har lagt grunden till detta hus, och hans händer ska också göra det färdigt, och du ska förstå att Herren Sebaot har sänt mig till er. För vem föraktar den ringa begynnelsens dag? De gläds över att se murlodet i Serubbabels hand, dessa Herrens sju ögon som far omkring över hela jorden."

Jag frågade honom: "Vad betyder dessa två olivträd till höger och till vänster om ljusstaken?" Och jag frågade honom igen: "Vad betyder de två olivkvistarna intill de två gyllene rännor där den gyllene oljan rinner ner?" Då sade han till mig: "Förstår du inte vad de betyder?" Jag svarade: "Nej, min herre." Då sade han: "Dessa två är de smorda som står inför hela jordens Herre."

Här möter vi också två vittnen, men nu framträder de inte i säcktyg. Här uppträder de som de två oljesmorda. Inför världen är Guds vittnen tecken på armod, men inför Herren är de oljesmorda. I bilder som handlar om guld, olivträd och olja beskrivs deras gudomliga kvaliteter, vilket har med utkorelsen och utrustningen att göra. Guds vittnen kan ibland se ut att bli besegrade, men därmed har inte Guds makt blivit om intet.

De två oljesmorda står inför Herren som förmedlare av gudomlig energi. Oljan strömmar direkt från trädet genom två gyllene rännor till ljusstaken. Allt ljus är beroende av de två oljesmorda vittnena. Utan dem vore allt mörker.

Studerar vi texten närmare ser vi vilka de två oljesmorda är. Det är Josua och Serubbabel. Inget skulle bli dem övermäktiga, ty så talade Gud till Serubbabel: "Vem är du, du stora berg? Inför Serubbabel ska du bli jämn mark."

Tron lyfter otrosberg

Vad är det för berg Skriften talar om? Säkert är det inga berg i geografien. Jesus säger att den som har tro "vore den ock blott såsom ett senapskorn" skall han till och med kunna säga till detta berg: "Häv dig upp och kasta dig i havet." Senapskornet, det minsta av alla korn, är bilden på tron. Tron är aldrig voluminös, men tro som senapskorn lyfter berg. Otron lyfter inga berg. Vad är det som skapar otron i vårt väsen då om inte alla berg? Vi har kunskapsberget och otrosberget. Vad är barndopsläran och alla egna frälsningsläror för något om inte annat än ett resultat av all otro! Även otron kommer av förkunnelse. De två oljesmorda vittnena i deras säcktyg är protesten mot den intellektualiserade, moderniserade och anpassade religiositeten med sina självfrälsningsläror.

På samma sätt som dessa två vittnen verkar, fungerar den levande kristendomen. Lever vi i enlighet med vår speciella kallelse, kommer vi också att uppfattas på samma sätt som de två vittnena blev uppfattade. Vi blir ett irritationsmoment och en plåga med makt att öppna eller tillsluta himmelen. Vi har nog trott att de kristna i alla tider bett att Gud skall öppna himmelen. Vi har trott att det är vår uppgift att lindra nöden i första hand, men det kanske också kan vara så att Gud kallat oss att leda hela folk in i nöd.

Templets beskrivning

Låt oss nu se på en annan sak, nämligen templets beskrivning. Vi söker först ta reda på vad det kan vara för tempel som avses och läser 2 Tessalonikerbrevet 2:3-4:

Låt ingen bedra er på något sätt. Först måste avfallet komma och laglöshetens människa träda fram, för-

därvets son, motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud.

Vi läser från Matteusevangeliet 24:1-2, där det också handlar om ett tempel:

När Jesus lämnade templet och var på väg ut, kom hans lärjungar fram för att visa honom på tempelbyggnaderna. Men han sade till dem: "Ni ser allt detta? Jag säger er sanningen: Här ska inte lämnas sten på sten. Allt ska rivas ner."

Vad innebär det att Antikrist, laglöshetens människa tar sitt säte i Guds tempel? Templet är en bild på Guds folk och församlingen.

Skall templet byggas upp igen?

Vad är det för helgedom som Jesus säger skall bli nedbruten? Idag är templet nedrivet. Det tillhör skuggorna och förbilderna. Men skall det då åter byggas upp igen i Israel, så att Gud skall återinföra den gammaltestamentliga gudstjänsten? Om Gud själv skall göra det, kan han i varje fall inte klandra oss för att vi frestas att bli judar i vår tro.

Innan vi går vidare läser vi ännu ett stycke:

Jesus svarade: "Riv ner det här templet, så ska jag resa upp det på tre dagar." Judarna sade: "I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du ska resa upp det på tre dagar!" Men templet han talade om var hans kropp (Joh 2:19-21).

Jesus trädde fram och gjorde anspråk på att själv vara ett tempel. Han skulle också bygga ett tempel – sin församling, där Gud skulle bo. Därför frågar jag igen om det är sannolikt att Gud skall återinföra skuggorna och symbolerna efter det att församlingen är slutfrälst? Jag har svårt att tro att hela den gammaltestamentliga gudstjänstens offerkult skall införas på nytt i Israel, bara för att som det heter, laglöshetens människa, Antikrist, skall kunna ta sitt säte i Guds tempel.

Om nu inte templet är en ny byggnad som skall uppföras i Jerusalem, vad är det då? Och vad innebär det att Antikrist, laglöshetens människa tar sitt säte i Guds tempel? Templet är en bild på Guds folk och församlingen.

Aposteln uppmanar de troende att ge akt på Antikrist i templet som ett tecken på att Jesu Kristi tillkommelses dag är nära. Nu har kanske hela kristenheten fått den uppfattningen att Antikrist skall sätta sig i ett kommande tempel i Jerusalem innan Jesus kommer. Men då berör oss inte frågan längre så direkt och omedelbart. Vi förstår alltså av sammanhanget att det inte kan vara ett tempel som är uppbyggt i Jerusalem det handlar om.

Hur kunde de bli besegrade?

Vi skall betrakta ytterligare ett förhållande som hjälper oss att se helheten i sammanhanget. Två gestalter vi känner igen i dramat är Moses och Elia.

Vi har läst att eld gick ut ur de två vittnenas mun och förgjorde deras fiender. Plötsligt skall ett vilddjur träda upp ur avgrunden för att föra krig emot dem, övervinna dem och döda dem. Hur kunde detta bli möjligt? Förmodligen låg svaret i den miljö de levde i, staden som andligt talat kallades Egypten. Vem var det som tog upp striden mot Moses och Aron i Egypten? De hade gjort ett under inför Faraos för att sätta makt bakom orden, och Faraos gick med på deras krav. Men Faraos kallade på spåmän och all Egyptens vise män. Genom en mäktig styrkedemonstration av Faraos spåmän besegrades Moses och Aron. Så snart Moses gjorde ett under, imiterade Faraos vise och spåmän deras kraftgärningar och framkallade liknande övernaturliga ting. Moses och Aron besegrades och måste gå bort för att komma igen, besegras, komma igen, besegras på nytt och komma igen på nytt.

Berättelsen om vilddjuret som besegrar de två vittnena i staden, pekar på en andlig strid som i varje tid försiggår mellan Guds folk och dess fiender. Vi vill gärna tro, då vi läser om att Antikrist skall ta sitt säte i templet, att det är något som i kommande tider skall äga rum där nere någonstans i Israel. Så har vi liksom räddat oss från en djupare och mer närgången tolkning av bibelordet. På samma sätt inbillar vi oss också gärna

att de oerhörda katastrofer vi läser om i Uppenbarelseboken handlar om utlösning av atombomber och kärnvapen. Därmed har vi också skapat tillräcklig distans till den saken och bryr oss inte om att söka förstå vad som är den verkliga betydelsen av det. Men, mina vänner, det är i första hand fråga om andliga makter i konfrontation med varandra.

Modern till skökorna

Vi har läst om templet som är en bild på kristendomen, men vad är då staden? Vi erinrar oss först en annan stad som kallas för vår moder; hon som kommer ner ovanifrån, det nya Jerusalem som är bilden på församlingen. Nu läser vi om en annan moder och en annan stad, där motsvarigheten till församlingen är hon som är moder till skökorna på jorden. Det som gjorde det möjligt för vildddjuret, Guds motståndare, att besegra Guds vittnen var den stora staden, modern till skökorna, den stad där också deras Herre blev korsfäst.

Och var kommer Elia in här? Låt oss läsa Skriften!

Och skriv till ängeln för församlingen i Tyatira:

Så säger Guds Son, han som har ögon som eldslågor och fötter som skinande brons: Jag känner dina gärningar, din kärlek och din tro, ditt tjänande och din uthållighet, och jag vet att dina sista gärningar är fler än de första. Men jag har en sak emot dig: att du tolererar kvinnan Isebel, hon som kallar sig profetissa och undervisar och förleder mina tjänare till att vara otrogna och äta kött från avgudaoffer (Upp 2:18-20).

Här presenteras en församling på glid bort från sitt ursprung. Varför är du så efterlåten mot kvinnan Isebel, frågar Herren genom profeten. Vi ser plötsligt även Elias kamp mot kvinnan Isebel och hennes lära. I Tyatira fanns det en lära som vi skulle kunna kalla för Isebels lära, och den hade en kuslig dimension.

Handlar om andlig otukt

Vi lägger märke till att det handlar om otukt här - men inte fysisk utan andlig otukt. I detta otuktsförhållande hade det fötts barn, som enligt Herrens ord skulle dräpas. Herren manade till strid mot en

helt ny generation, som Isebel stod moder till. Hon hade befruktats genom lärrarna i församlingen. Barnen var födda, men de hörde egentligen inte till församlingen och därför skulle de drivas ut.

Vad var det då denna Isebel hade gjort som var så ohyggligt, och vem var hon? Hon var drottning i Israel av hednisk börd, gift med Ahab, Israels konung. Ahab var fullständigt besegrad av denna kvinna. Hon skaffade sig ett väldigt inflytande och dominerade konungen helt genom sin intelligens och sin diplomati. Hon kom inte med krav om att Israels religion skulle utplånas eller att tillbed-

Man har på ett diskret sätt och i ekumenikens heliga namn dödat profeterna och tystat dem en efter en.

jan till Herren skulle upphöra. Hos sade bara: "Låt oss tillsammans med altaren för Israels Gud också resa ett altare åt Baal."

Så placerades Baals altaren tillsammans med altaren till Jehova Gud på israeliskt territorium, och styggelsen var ett faktum. Israels folk kallades till offerhögtiderna, de torftiga gudstjänsterna som Israels barn hade tömdes på folk, och massorna drogs till Baals altaren där kulten var sensuell, spännande och intressant.

Då trädde Guds profeter fram och profeterade mot avfall, namnreligiositet och falskhet. Profeterna blev en plåga för högtiderna. Detta irriterade drottning Isebel, som inte kunde tåla att bli störd och förödmjukad. I tur och ordning dödades Guds profeter. Till sist hade hon likviderat hela skaran och inte en enda profet fanns kvar. Gudstjänsterna kunde utvecklas fritt och få ett allt djupare grepp om nationen.

Det var i det läget Elia trädde fram och bad hela nationen in i nöd och vända. Det regnade inte på tre år och sex månader. Själv fick Elia finna sig i att som Herrens profet fly till främmande trakt och gömma sig vid bäcken Kerit.

Dödade i ekumenikens namn

Vad handlade Isebels lära om? Den gick

ut på att vi skulle vara toleranta och samarbetsvilliga. Alla de som inte ville vara med måste på ett eller annat sätt elimineras i tysthet. Är det inte så man gjort med de brinnande kristna. Man har på ett diskret sätt och i ekumenikens heliga namn dödat profeterna och tystat dem en efter en. Det är dessa profeter och vittnen vi nu får se ligga döda till ett allmänt åtlöje inför en hel värld. Nedtrampade och avhånade ligger säcktygsprofeterna, som profeterade så skärande disharmoniskt, besegrade.

Elia strid var alltså en uppgörelse med ekumeniken mellan hedendom och judendom. Det var samma strid som utkämpades i Tyatira. Isebel höll på att ta ett av lärosätena i Guds församling – laglöshetens människa höll på att ta sitt säte i Guds tempel. Hennes efterföljare skryter nu med sin numerär. Det har blivit tusenden och åter tusenden. Men himlen gråter och kan inte jubla över framgången, därför att de som kommit hör inte Guds rike till. Barnen var födda utanför äktenskapet.

Striden mellan Elia och Isebel kulminerade med att profeten anordnade ett stort uppgörelsemöte på berget Karmel. Och profeten frågade: "Är det Baal som är Gud?" Då svarade Gud med eld och de falska profeterna förgjordes.

Här ser vi klart hur striden samtidigt förs på olika plan: Moses mot Farao och Elia mot Isebel. Striden leder alltid fram till en slutlig uppgörelseakt med hela den mäktiga religiösa sfären, den ekumeniska, alliansbetonade, maktgalna och segerberusade religiositeten, som ånyo har korsfäst Herren i den stad som andligen talat heter Egypten och Sodom. De två oljesmorda tjänarna ligger döda i staden till allmänt åtlöje och till ett skådespel. Men det är i det läget Herren säger: Kom hit upp! Och livsanden kommer in i dem, de reser sig upp och rycks upp till himmelen undan sina fiender. Förnedrade men uppräckta. Klädda i säcktyg men förhållade.

Börjar vi ana vad det handlar om? Det är detta den andliga kampen innebär för Guds folk i alla tider. Förnedring och upprättelse om och om igen ända tills den sista striden för gott avbläses och Herren själv ingriper.

MARANATA – Du vår Herre kom!

Arne Imsen var genom sin profetiska vision och förkunnelse den som gav maranataväckelsen inriktning och konkretion. Under de sista åren av sitt liv formulerade han i skrift något av maranata-budskapets kärna. I boken presenteras de kännetecken som genom alla tider präglat dem som älskar Jesus och hans tillkommelse.

19 kr

De svarade JA på kallelsen

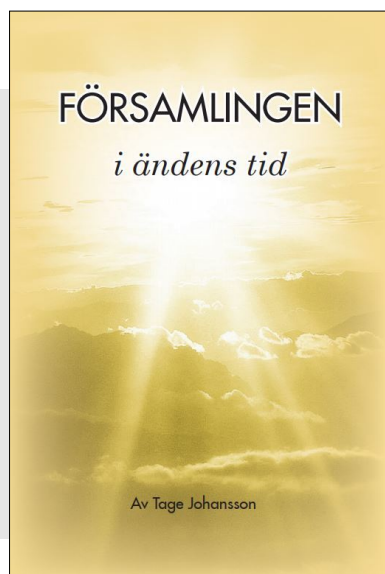
Författare: Stefan Dahlberg

Följ med på en spännande tidsresa och möt 24 gudsmän och kvinnor som tjänade Gud på olika områden och platser under arton- och nittonhundratalet. Fatigdom, lidande och förföljelse hindrade inte dem att fullfölja sin kallelse.

89 kr (e-bok / ljudbok 40 kr)

Ur innehållet:

Himlaprinsen - Jon Svensson
Predikar-Lena - Helena Ekblom
Vandringsprästen - David Petander
Nordens apostel - T.B. Barratt
Revolutionären - Georg Gustafsson
Änglar i fängelset - Jozsef Lado

FÖRSAMLINGEN i ändens tid

Tage Johansson är en ivrig evangelist och bibellärare. Under sin mångåriga tjänst har ämnet *Församlingen i ändens tid* präglat undervisningen. Vi får i den här skriften del av den vision som hos Tage vuxit sig starkare genom åren.

Några rubriker:

Gud skiljer på världen och Guds rike.
Att bli en levande sten.
Församlingen i ett historiskt perspektiv.
Urpingsten.
Församlingens funktion inför Jesu tillkommelse.

Nytt häfte! Skickas mot fraktkostnad: 29 kr

Högt i himlen tonar det nu snart en gång,
ifrån frälsta skaran deras hyllningssång.
Alla folk och tungor skall få prisa Han,
stämma upp i lovsång till Guds dyra Lamm.

Kör: Ära ära Gud vi tillber dig
och vårt hjärtas lovsång går till dig.
Sången till din ära aldrig tonar ut
Hela evigheten skall vi prisa Gud.

Och från alla världens länder på vår jord,
skall du prisas Herre Jesus du är stor.
Om än inte människor vill ge dig pris
skall naturen lova dig i all sin tid.

Om än inte någon här vill lova dig,
skall vart knä i fruktan snart få böja sig.
Om än världen hånar för vårt lov och pris,
skall vi snart få sjunga högt i paradiset

– Jag mötte den levande Guden!

Vittnesbörd av Carlos Damianos, israelisk arab

Jag växte upp i en ganska sekulär kristen ortodox familj. Min far är ursprungligen grek och min mor kristen arab. Jag tyckte mycket om att vara med mina farbröder som rörde sig i en värld av droger och kriminalitet, och började själv använda droger som mycket ung. Redan som sex - sjuåring såg jag droger för första gången, och vid 17 års ålder började jag använda heroin. Jag var en våldsam och bråkig ung man. När jag hamnade i trubbel tog jag alltid till våld, för jag visste inte om något annat språk.

När jag med vänner skulle gå ut på nattklubbar och möttes av beskedet att det bara var för medlemmar, innebar det ett klart budskap om att de inte ville ha mig där, på grund av att jag var arab. Det var som ett stick rakt in i hjärtat. Vi började slåss vid ingången, slänga bord omkring oss och skada människor. Allt vände vi upp och ner, och jag lugnade mig inte förrän jag såg blod. Oundvikligt hamnade vi i fängelse mot slutet av natten.

Då jag gick till sängs på kvällarna grät jag ofta och tänkte att den här världen som jag lever i tycker jag inte om. Jag var förslavad i den, och tyckte inte om att vara där.

Jag delade under en fängelsestid cell med en annan man som jag blev ovän med. På något sätt var han ute efter mig och då vi båda var ute i frihet erbjöd han en annan kriminell i den undre världen pengar för att göra slut på mig; för att döda mig.

Jag började leta efter honom och plane-

rade hur jag skulle få ett slut på historien. Så möttes vi en dag och han kom emot mig med dragen kniv. Även jag fick tag på en kniv, och vi hoppade på varandra och började slåss. Som ett resultat blev han knivhuggen med tretton stick över hela kroppen, och jag såg honom dö i mina händer.

Carlos i samtal med israeler under en mångkulturell högtid i Haifa, där man varje år samlas kring judendom, kristendom och islam. - Vi sålde Jesus, dock är han vår frälsare och vårt hopp, sa Carlos till sina åhörare och uppmanade dem att ta emot Jesus. Källa och foto: OneForIsrael.org

Carlos Damianos berättar om nödvändigheten av att sprida evangelium om Jesus i Israel. Här under ett besök hos Maranataförsamlingen i Stockholm sommaren 2019. Budskapet tolkas av broder Najib.

Jag arresterades och på radion sa de att det varit ett knivlagsmål i Haifa och att det var kritiskt för en man med livshotande skador. Jag placerades i husarrest och föll in i depression. Polisen kunde komma fem gånger varje dag och besöka mig hemma. Jag började naturligtvis att ta mer och mer heroin och magrade så att jag till sist var bara kött och ben. Allt var hopplöst!

Under min husarrest gick jag vid ett tillfälle ut för att avsluta en affär med en person. Då hände något övernaturligt. Det var som en blixtnedslag över mig och tog all min kraft. Jag såg inget ljus men det gick rakt igenom hela min varelse och jag likasom föll till marken. Jag hörde en tydlig röst: Carlos, när du går hem till ... och rösten sa personens namn. Jag hörde rösten två gånger och det var med sådan auktoritet och med en sådan kärlek. Jag vet inte om rösten kom inifrån mig själv eller utifrån men jag kunde inte fly från budskapet, så jag gick hem istället och dagen efter ringde jag till den här personen.

Han kom och besökte mig och jag fick berätta allt som hänt mig dagen innan. Han sa då att Jesus älskade mig! Han berättade att Jesus blev korsfäst för mina synder, att han dog men uppstod igen,

och att han är villig att ta emot mig som en son och förlåta mig alla mina synder.

Jag förstod inte allt han sa, men något i mitt hjärta trodde ändå på hans ord. Jag var så törstig, som om jag gick i en öken och till sist hittade en vattenkälla. Jag hoppade ner i källan och sa: Vad behöver jag göra för att få tag på det du säger?

Det var svårt för mig att böja mig, speciellt när någon annan fanns där, men jag gjorde det. Jag lydde, darrade lite – jag slöt mina ögon och sa efter honom: "Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Patriarkernas Gud, jag vänder mig till dig i bön från djupet av mitt hjärta. Jag tror att du finns. Jag omvänder mig av hela mitt hjärta. Jag behöver verkligen förlåtelse för mina synder. Jag tror på Jesus, att han dog för mig på korset. Jag tror att han dog, begravdes och uppstod igen. Jag litar på honom, att han förlåter mina synder och jag inbjuder dig att komma in i mitt liv."

Ögonblicket som jag omvände mig kände jag vågor av kärlek som fyllde mitt hjärta, min kropp, mitt sinne och jag började att gråta. Det låter märkligt, men jag mötte den levande Guden. Min ande mötte Gud och förändrade mig. Den gamle Carlos dog helt enkelt!

När jag reste mig upp i mitt rum så fanns där fem gram heroin, vilket var vad jag behövde ta för varje dag. Men jag inte bara ville låta bli att ta droger mer, jag hade inte längre någon längtan efter ruset de gav. Jag har inte behövt genomgå någon rehabilitering. Det bara hände mig, så där rakt upp och ner. Jag hade bara en längtan i hjärtat: att känna Gud, och det är att känna Jesus!

Ett och ett halvt år senare stod jag inför domaren som sa: "Carlos, jag ser att ditt ansikte har förändrats. Du ser ut att må bra." Han såg min förändring och gav mig en chans, vilket var att skicka mig på sex månaders samhällstjänst. Så blev det.

Ja, mitt liv har förändrats rakt igenom. Jesus är herrars Herre och kungars Kung, som det står i Nya testamentet. Han har renat mig och gett mig ett nytt hjärta – han har bytt ut mitt hat mot kärlek. Det var inte den Jesus jag lärde känna som barn, då när jag såg honom hänga på ett krucifix på väggen, och som jag måste göra korstecknet inför. Jesus visste att han skulle dö för mig, för syndare. Han visste att han skulle uppstå igen på tredje dagen. Då en människa vänder om är han mäktig att förändra hennes liv, såsom han förändrade mitt.

Herren är vår styrka

Under några dagar besökte familjen Roger och Akvile Lindroos från Åland församlingens missionscenter i Långshyttan, där de också deltog i direktsända möten.

Här publicerar vi en undervisning om Guds vapenrustning som Roger förmedlade. I samma sändning sjöng även tre av familjens barn. Mötet finns att se på församlingens Youtube-kanal www.youtube.com/maranatasverige (streamades 8 maj 2021).

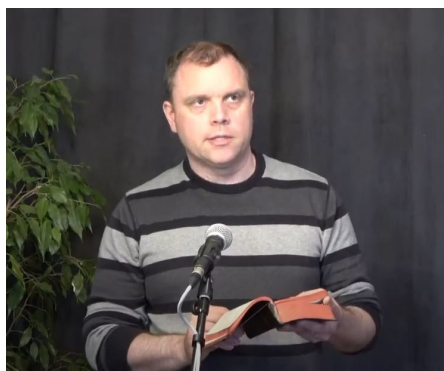
Vi sjunger i en sång strofen "jag är svag men du är stark", ord som beskriver något om människans position inför Gud. Han är vår skapare, han är den starke, och vi är de svaga. Guds kärlek och önskan är att få vara den som leder oss, vara den som tar hand om oss och han har gett oss så mycket som vi får om vi vill. Om vi vill får vi vara ledda av honom. Vi är satta i den här världen där vi ser så mycket elände och svårigheter och problem, men genom Guds nåd har vi fått en väg att vandra, som leder till livet. Livet själv, Jesus Kristus.

Det bibelord jag vill dela med er står i Efesierbrevet kapitel 6:10-12:

För övrigt, bliven allt starkare i Herren och i hans väldiga kraft. Ikläden eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp. Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot onskans andemakter i himlarymderna.

Det är oerhört viktigt för oss som på Jesus troende, att vi förstär vår ställning, vår uppgift här i tiden. Idag blir man faktiskt orolig, eller det är en viss sorg man känner. Det är väldigt många som vill göra en insats, men man gör det för den här världens räkning. Och man vill bildligt talat på olika sätt vara med och

styra den här stora skutan som vi är på. Man vill styra skutan med olika mänskliga medel och mänskliga sätt att göra saker och ting på; bland annat genom politik och områden där människor tycker att vi kan vara med och påverka

- Vilka barrikader står du på? Handlar det om att förändra världen, göra den bättre på olika sätt, eller kämpar du kampen mot furstar och väldigheter?

och styra. Så tar man plats i ett eller annat läger, i olika åsikter och uppfattningar. Man tar plats där och försöker att så att säga "kristna" världen. Eller få världen att anta och ha rätt värderingar.

Men det är inte där som som din och min plats som Jesustroende och frälsta är, utan när vi väl har tagit emot Jesus, när vi har tagit emot kallelsen och börjat vandra med honom, då har vi faktiskt en oerhörd position i Guds ögon. Vi är satta mitt i en strid, och det förstår vi här när Paulus talar. Då talar han helt plötsligt om "furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret".

De här kända enkla verserna påminner oss om vad vi verkligen har att kämpa emot. Det är väldiga saker, och det är där vi borde ta striden, och där vi borde ställa upp och lägga våra medel och krafter. Vi läser igen: "För övrigt, bliven

Appell av Roger Lindroos

allt starkare i Herren och i hans väldiga kraft. Ikläden eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp.”

När vi är införsatta i den här positionen blir vi helt plötsligt intressanta för fienden. Vi blir farliga för fienden när vi tar upp den här kampen. Men det finns också medel, det finns vägar som Gud har i beredskap, och metoder och sätt. För han säger att vi kan ikläda oss Guds vapenrustning. Då blir det kanske inte på det sätt som världen och människan tycker att man borde göra. Men vår kamp, den utkämpar vi i den andliga världen.

Vi läser vidare om vapenrustningen i vers 13-18:

Tagen alltså på eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen stå emot på den onda dagen och, sedan I haven fullgjort allt, behålla fältet. Stån därför omgjordade kring edra länder med sanningen, och »varen iklädda rättfärdighetens pansar», och haven såsom skor på edra fötter den beredvillighet som fridens evangelium giver. Och tagen alltid trons sköld, varmed I skolen kunna utsläcka den ondes alla brinnande pilar. Och låten giva eder »frälsningens hjälm» och Andens svärd,

som är Guds ord. Gören detta under ständig åkallan och bön, så att I alltjämt bedjen i Anden och fördenskull vaken, under ständig ut hållighet och ständig bön för alla de heliga.

Paulus talar om sig själv här. Han hade verkligen förutsättningar för att kunna stå på de barrikader som människor ofta står på idag i de kristna leden. Han var utbildad, han visste hur saker och ting fungerade. Han hade också faktiskt en mänsklig makt när han for fram, då innan han blev frälst. Han hade förutsättningar att göra på det sätt som man vanligtvis tycker att det borde göras. Men han säger om sig själv att: ”Bedjen ock för mig, att min mun må upplåtas, och att det jag skall tala må bliva mig givet, så att jag frimodigt kungör evangelii hemlighet, för vars skull jag är ett sändebud i kedjor; ja, bedjen att jag må frimodigt tala därom med de rätta orden” (v 19-20).

Det var alltså Paulus position i samhället, då var han i kedjor. Han var en fånge, på grund av evangelium. Och fienden, de här andliga makterna, de försökte tysta honom på olika sätt. Han var ett hot, ett oerhört stort hot för världen eller för världens makter. Han säger om sig själv att han var ”ett sändebud i kedjor”.

Men han hade sett någonting, han hade sett den andliga verkligheten. Och det är verkligen ledsamt, för det verkar vara väldigt många som har glömt detta, och man försöker på många sätt stå på barrikaderna, men på människors sätt.

Min uppmaning till dig idag, och jag vill fråga dig som kristen: ”Vilka barrikader står du på?” Handlar det om att förändra världen, göra den bättre på olika sätt, eller kämpar du kampen mot furstar och väldigheter? Jag vill att du frågar dig själv och tänker efter ett slag, så vi inte springer i andras ledband, utan att vi får vara ledda av Gud; får vara ledda av hans tankar, av hans vilja för våra liv, med församlingen. Församlingen är en oerhörd maktfaktor i den här tiden, om den får fungera som det är tänkt. Måtte det få vara ett mål för oss var och en, att vi får vara verksamma där det verkligen betyder någonting, där kampen står. Så att inte våra hjärtan går till någonting annat, utan att det får vara det som Gud har tänkt.

Gud välsigne dig, att du får bli ett redskap för Gud i den här tiden, för endast i den positionen kan vi uträtta hans stora verk. Vi är svaga människor men får vara ledda av hans starka hand, och han tar hand om oss om vi har ett hjärta som vill gå hans vägar.

Tappa inte modet!

Text: Yngve Stenfelt

"Och tecken skola ske i solen och månen och i stjärnorna, och på jorden skall ångest komma över folken, och de skola stå rådlösa vid havets och vågornas dån, då nu människor uppgiva andan av förskräckelse och ångslan för det som skall övergå världen; ty himmelens makter skola bäva. Och då skall man få se 'Människosonen komma i en sky', med stor makt och härlighet. Men när detta begynner ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning" (Luk 21: 25-28).

Ännu en gång har vi fått bevittna hur spänningsfältet på tempelplatsen i Jerusalem utlösts i våldshandlingar av nog så allvarligt slag. Raketer har också slagit ned i Jerusalem om än Tel Aviv (vårkullen) drabbats hårdare och naturligtvis städerna söder därom.

Världen förbereder sig för sluthändelserna av historien, där våren förbyts i en antikristlig isvinter. Det borde ju bli sommar efter en utdragen vår. Men nej! Hur ofta har inte denna världens vårtider, inte blivit till den sommar man väntat sig. Demokrati blev likväl diktatur och människoskaror på flykt.

Att naturen är i olag är väl uppenbart för oss alla. Redan Jeremia framställer orsaken till detta:

"Men detta folk har ett gensträvt och upproriskt hjärta; de hava avfallit och gått sin väg.

De sade icke i sina hjärtan: »Låtom oss frukta HERREN, vår Gud, honom som giver regn i rätt tid, både höst och vår, och som ständigt beskär oss de bestämda skördeveckorna.» Edra

missgärningar hava nu fört dessa i olag, och edra synder hava förhållit för eder detta goda" (Jer 25: 23-25).

Det finns en laglöshet som slår igenom på det andliga planet, som när den nu förökas gör att kärleken hos de flesta kallnar. Den bibliska samlevnadsformen mellan man och kvinna som Gud givit människan övergivs i perversiteter. Ondskan gräver sig in i identiteten med könsneutralitet som syfte. Så kommer ångesten över folken - rådlösheten vid havets och vågornas dån - förskräckelse och ångslan går över världen. Laglöshetens människa, fördärvets man - Antikrist, står i otålig vänteposition för sitt framträdande.

Men det är inte bara en fruktansvärd vinter som väntar. Det kommer en sommar för Guds folk! När detta begynner ske - då nalkas er förlossning! I det skeende vi befinner oss i handlar det om att inte gräva ner sig i modlöshet och ångest utan resa sig upp och upplyfta huvudet! Knopparna kommer att slå ut - detta förgängliga ikläda sig oförgängligheten - det dödliga uppslukas av livet! Gravarna öppnas, vi förvandlas - JESUS kommer!

"Ty Herren skall själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå; sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes; och så skola vi alltid få vara hos Herren. Så trösten nu varandra med dessa ord" (1 Tess 4: 16-18).